

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ, УТРИМУВАНИХ ДЛЯ ПРОДАЖУ

Браво В.В., студент ОКР «Магістр», спец. «Облік і аудит» *

*Науковий керівник – Єрмолаєва М.В., к.е.н., доцент

Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 27 «Необоротні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність» передбачає виділення в окрему класифікаційну групу тих довгострокових активів, балансову вартість яких буде відшкодовано, як правило, шляхом продажу (а не шляхом подальшої експлуатації). Це положення є віддзеркаленням Міжнародного стандарту фінансової звітності 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність» [1].

Чинним Планом рахунків для обліку цих об'єктів призначено субрахунок 286 «Необоротні активи та групи вибуття, утримувані для продажу» до рахунку 28 «Товари». На нашу думку, є суперечливим віднесення непоточних активів, утримуваних для продажу, до товарних запасів. В Інструкції про застосування Плану рахунків зазначено, що на рахунку 28 «Товари» здійснюють облік руху товарно-матеріальних цінностей, що надійшли на підприємство з метою продажу. Ми вважаємо, що таке визначення не можна застосовувати до операцій переведення основних засобів зі складу необоротних активів до складу оборотних [3].

У будь-якому разі незалежно від того, на якому рахунку обліковувався ліквідований об'єкт: чи на субрахунку 286 «Необоротні активи та групи вибуття, утримувані для продажу», чи на рахунку 10 «Основні засоби», його вартість на дату звітності не буде відображена в складі активів балансу підприємства.

У п. 4 П(С)БО 27 «Необоротні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність» зазначено що якщо необоротні активи, група вибуття визнаються утримуваними для продажу після дати балансу, то таке визнання здійснюється на наступну дату балансу. Оскільки об'єкт основних засобів на дату звітності за 1 півріччя уже реалізований, то, на перший погляд, немає потреби переводити його до складу оборотних запасів на момент продажу [1].

Проте ведення обліку необоротних активів, що не заплановано вибули з активного використання у звітному періоді, на рахунку 10 «Основні засоби» до моменту реалізації буде суперечити П(С)БО 7 «Основні засоби», з якого вилучено вимогу списання з балансу об'єкта основних засобів у разі його вибуття внаслідок продажу (п. 33). Тобто об'єкти, що утримуються для використання (дія П(С)БО 7), продажу підлягати не можуть. Реалізувати можна тільки ті об'єкти, що утримуються для продажу (дія П(С)БО 27).

Узагальнюючи викладені вище твердження, ми пропонуємо інформацію про результати реалізації необоротних активів подавати у вписуваному рядку 178 «Результат продажу необоротних активів, утримуваних для продажу» Звіту про фінансові результати (після наведення даних про припинену діяльність), як вимагає П(С)БО 27 [5].

Зазначений порядок окремого подання інформації у фінансовій звітності дещо пом'якшує необґрунтованість вимоги Інструкції про застосування Плану

рахунків вести облік операцій продажу необоротних активів, утримуваних для продажу, із застосуванням субрахунків 712 «Дохід від реалізації інших оборотних активів» і 943 «Собівартість реалізованих виробничих запасів».

Відповідно до П(С)БО 4 «Звіт про рух грошових коштів» інвестиційна діяльність - придбання та реалізація тих необоротних активів, а також тих фінансових інвестицій, які не є складовою частиною еквівалентів грошових коштів.

Ми бачимо, що операції продажу необоротних активів належать до інвестиційної, а не операційної діяльності. Встановлені Планом рахунків, Методичними рекомендаціями з бухгалтерського обліку основних засобів правила обліку реалізації необоротних активів суперечать визначенням видів господарської діяльності підприємства, поданим у П(С)БО.

Введення поняття активів та ліквідаційних груп, утримуваних для продажу, надасть стандартам бухгалтерського обліку довершеності. Однак все ж таки при прийнятті нових вітчизняних стандартів бухгалтерського обліку не потрібно копіювати міжнародні, оскільки останні не завжди є кращими. Вітчизняним професійним бухгалтерським організаціям та науковцям слід перекознувати міжнародні інституції та наукову спільноту в окремих перевагах вітчизняного обліку і подавати пропозиції щодо використання його здобутків у міжнародних стандартах фінансової звітності.

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 27 «Необоротні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність», затв. наказом Міністерства фінансів України від 07.11.2003 р. № 617

2. Міжнародний стандарт фінансової звітності 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність» // Усе про бухгалтерський облік, № 18, 2009р.

3. План рахунків бухгалтерського обліку, затверджено наказом МФУ від 30.11.1999 р. №291

4. Базась М.Ф., Базась Е.Ф., Матюха М.М. Основи бухгалтерського (фінансового) та внутрішньогосподарського (управлінського) обліку. - К., 2006, 182 с.

5. Хома С. Особливості обліку необоротних активів, утримуваних для продажу // Бухгалтерський облік і аудит. – 2009. - №4. – С. 20-24.

ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПОДАТКОВИМ КОДЕКСОМ УКРАЇНИ

Купенко О.Б., студент ОКР «Магістр», спец. «Облік і аудит» *

*Науковий керівник – Єрмолаєва М.В., к.е.н., доцент

Вивчення теоретичних положень, опублікованих праць вітчизняних і зарубіжних вчених, практики діяльності підприємств свідчить, що облік основних засобів в останній час дещо був ускладнився, а ряд проблем негативно впливав на процес управління виробництвом, знижуючи ефективність використання основних засобів. [3]